

Ξεκίνησαν οι Ακολουθίες της Μεγάλης Εβδομάδος στη Μητρόπολη Βεροίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Την Κυριακή των Βαΐων το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στην Ακολουθία του Νυμφίου και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό της Αγίας Παρασκευής Μελίκης, παρουσία τοπικών πολιτικών και στρατιωτικών αρχών και ευσεβών πιστών.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Καί μακάριος ὁ δοῦλος ὃν εὐρή-σει γρηγοροῦντα». Πρὶν ἀπὸ λίγο λιτανεύσαμε τὴν εἰκόνα τοῦ Κυρίου μας, ψάλλοντας καταनुκτικά τὸ τροπάριο «Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός καὶ μακάριος ὁ δοῦλος ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα».

Τὸ τροπάριο εἶναι ἐμπνευσμένο ἀπὸ τὴν εὐαγ-γελική παραβολή τῶν δέκα παρ-θέ-νων, γι' αὐτὸ καὶ ὁ Χριστὸς ἐμφανίζεται ὡς Νυμφίος, πού ἔρχεται μέσα στὴ νύ-κτα, καὶ μακαρίζονται οἱ δοῦλοι πού βρί-σκο-νται γρηγοροῦντες, πού δέν κοιμοῦνται, ἀλλὰ τὸν πε-ριμένουν καὶ εἶναι ἕτοιμοι νὰ τὸν ὑποδε-χθοῦν καὶ νὰ εἰσέλ-θουν μαζί του στό νυμφώνα, στὴ χαρὰ δηλα-δὴ τῆς οὐρανόου ζωῆς.

Γιατί ὅμως ὁ Νυμφίος ἐμφα-νί-ζεται «ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός» καὶ ποιά εἶναι ἡ ἀξία καὶ ἡ σημασία τῆς ἐγρηγόρσεως γιὰ τὴν ὁποία μακα-ρίζεται ὁ δοῦλος.

Ὁ Νυμφίος Χριστὸς ἐμφανίζεται στό μέσον τῆς νύκτας, γιὰ νὰ μᾶς δηλώσει τὸ ἄγνωστο καὶ ἄδηλο τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ὥρας κατὰ τὴν ὁποία θὰ ἔλθει, ἀλλὰ καὶ γιατί ὅσο λείπει Ἐκεῖνος, πού εἶναι «τό φῶς τοῦ κόσμου», ὁ κόσμος εἶναι σκο-τει-νός, καὶ συσκοτίζεται ἀκόμη πε-ρισσότερο ἀπὸ τὴν ἁμαρτία καὶ τὴν κακία πού ἐπικρατοῦν μεταξύ τῶν ἀνθρώπων.

Ἔρχεται ὅμως «ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός», καὶ γιὰ νὰ διαπιστώσει πόσοι εἶναι ἐκεῖνοι πού πραγματι-κά τὸν περιμένουν, πού προσδο-κοῦν τὴν ἔλευσή του, πού θυσιά-ζουν τὴν ἀνάπαυσή τους, γιὰ νὰ εἶναι πα-ρό-ντες, ὅταν θὰ ἔλθει. Ἔρ-χεται «ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός» γιὰ νὰ διαπιστώ-σει πόσοι εἶναι ἐκεῖνοι πού δέν ἀφήνουν τὸν ἑαυτὸ τους νὰ παρα-συρθεῖ ἀπὸ τὴ ραθυμία ἢ τίς κοσμι-κές μέριμνες, ἀλλὰ εἶναι «γρη-γο-ροῦ-ντες» ἀπὸ τὸν πόθο καὶ τὴ λα-χτάρα νὰ δοῦν καὶ νὰ συνα-ντήσουν τὸν Χριστό, νὰ δοῦν καὶ νὰ συνα-ντήσουν τὸν νυμφίον τῆς ψυχῆς τους.

Ἄν ἐρχόταν ὁ Νυμφίος Χριστὸς κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἡμέρας, τότε ἴσως πολλοὶ θὰ ἦταν ἐκεῖνοι πού θὰ ἔσπευδαν νὰ τὸν ὑποδεχθοῦν ἄλ-λοι ἀπὸ ἐνδιαφέρον, ἄλλοι ἀπὸ πε-ρι-έργεια καὶ ἄλλοι ἀπὸ ἀγάπη καὶ πόθο. Ἀλλὰ ὁ Χριστὸς δέν θέλει αὐ-τούς πού τὸν ὑποδέχονται ἢ τὸν συναντοῦν τυχαῖα, πού τὸν ὑποδέ-χονται καὶ τὸν συναντοῦν σωμα-τι-κά, ἀλλὰ ὁ νοῦς τους καὶ ἡ ψυχὴ τους εἶναι ἀλλοῦ, εἶναι στίς ὑποθέ-σεις τους, στὰ προβλήματά τους, στίς ἀπασχολήσεις τους, στίς ἁμαρ-τίες καὶ στὰ πάθη τους. Ὁ Χριστὸς θέλει ὅσοι τὸν ὑποδέχονται νὰ πε-ριμένουν αὐτόν μόνο καὶ γι' αὐ-τόν νὰ ἐνδιαφέρονται καὶ νὰ βρί-σκο-νται σὲ ἐγρηγόρηση γιὰ χάρη του.

Καί γιατί τό θέλει αὐτό ὁ Χριστός; Δέν τό θέλει γιά τόν ἑαυτό του, δέν τό θέλει γιά νά τοῦ ἀποδώσουμε τήν τιμή καί τή δόξα πού τοῦ ἀξί-ζει. Ὁ Χριστός δέν ἔχει ἀνάγκη τῆς δικῆς μας τιμῆς καί τῆς δικῆς δό-ξης καί αὐτό τό ἀποδεικνύει καί ἡ εἰκόνα του ὡς Νυμφίου.

Ἄν δοῦμε τήν εἰκόνα, ὁ Χριστός δέν ἀπεικονίζεται ὡς παντοκρά-τωρ, ὅπως στήν εἰκόνα τοῦ τέμ-πλου, ἀλλά ἀπεικονίζεται μέ τά στοι-χεῖα τοῦ πάθους του, μέ τήν πορφυρά χλαίνα, τόν κάλαμο καί τόν ἀκάνθινο στέφανο. Ἀπεικο-νί-ζεται ἔτσι γιά νά μᾶς δείξει ὅτι δέν ἔρχεται γιά νά δοξασθεῖ, καί κατά συνέπεια δέν περιμένει καμία δόξα ἀπό ἐμᾶς. Ἄν μᾶς θέλει, λοιπόν, γρη-γ-οροῦντες, τό θέλει γιά ἐμᾶς. Διότι μόνο ὅποιοι ἀγρυπνοῦν καί τόν περιμένουν, μόνο ὅσοι δέν πα-ρα-σύρονται ἀπό τίς σειρήνες τοῦ κόσμου καί τῆς ἁμαρτίας, ἀλλά ἔχουν τόν νοῦ προσηλωμένο σέ Ἐκεῖνον καί στό τί μποροῦν νά κάνουν ὥστε νά εἶναι κατά πάντα ἔτοιμοι, ὅταν θά ἔλθει, μόνο αὐτοί θά μπορέσουν νά εἰσέλθουν μαζί του στόν νυμφώνα του καί νά ἀπο-λαύσουν τή βασιλεία του.

Γι' αὐτό καί ὅποιον θά βρεῖ ὁ Χριστός νά γρηγορεῖ, ὅταν θά ἔλθει, θά εἶναι μακάριος, διότι ἡ ἀληθινή μακα-ριό-τητα δέν βρίσκεται οὔτε στίς ἀπο-λαύσεις τοῦ κόσμου, οὔτε στά χρήματα καί τίς περιουσίες, οὔτε στή δόξα καί τήν τιμή τῶν ἀν-θρώ-πων, ἀλλά στή συνεύρεσή μας μέ τόν Θεό καί στήν ἀπόλαυση τῆς βα-σι-λείας του.

Καθώς, λοιπόν, ὑποδεχόμεθα ἀπό---ψε συμβολικά τόν Νυμφίο Χρι-στό καί καθώς τόν βλέπουμε νά πορεύεται πρὸς τό πάθος γιά τή σωτηρία μας, ἄς συνειδητο-ποι-ή-σουμε τή μεγάλη θυσία πού ἔκανε γιά μᾶς καί ἄς

συγκινηθοῦμε ἀπὸ αὐτὴν ὄχι ἐπιφανειακά ἀλλὰ βα-θειά μέσα στὴν ψυχὴ μας. Καί ἂν ὁ Χριστὸς θυσιάσθηκε γιὰ μᾶς, ἅς φροντίσουμε καί ἐμεῖς νὰ θυσιά-σουμε κάτι γιὰ Ἐκεῖνον. Ἄς θυσιά-σουμε τὴ ραθυμία μας, τὴν ἀμέλειά μας, τὴν ἀναβλητικότητά μας, καί ἅς ἀγωνιζόμεθα νὰ εἴμεθα πάντοτε ἕτοιμοι καί πάντοτε γρηγοροῦντες γιὰ νὰ τὸν ὑποδεχθοῦμε. Ἄς τὸν περιμένουμε καθημερινά μὲ πόθο καί λαχτάρια καί ἅς ἐπιδιώκουμε νὰ τὸν ὑποδεχόμεθα στὴν ψυχὴ μας μὲ τὰ ἱερά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, ὥστε νὰ εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ τὸν ὑποδεχθοῦμε καί ὅταν θά ἔλθει, γιὰ νὰ εἰσέλθουμε μαζί του στὸν νυμφῶνα τῆς βασιλείας του.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)